

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 20/2010-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. januára 2010 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava II v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 100/2009 a jeho uznesením z 15. júna 2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 100/2009 a jeho uznesením z 15. júna 2009.

Zo sťažnosti a z priloženej dokumentácie vyplýva, že sťažovateľ podal 5. mája 2009 okresnému súdu žalobu o určenie neplatnosti hlasovania na schôdzi vlastníkov bytového domu..., konanej 22. apríla 2009. Okresný súd žalobu odmietol uznesením sp. zn. 13 C 100/2009 z 15. júna 2009 s poukazom na § 43 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Proti označenému uzneseniu podal sťažovateľ 25. júna 2009 odvolanie. Z obsahu sťažnosti nemožno vyvodit', či odvolací súd o odvolaní sťažovateľa do času podania sťažnosti ústavnému súdu rozhodol.

Podľa tvrdenia sťažovateľa zákonná sudkyňa v predmetnej veci *„porušuje čl. 46 ods. 1 Ústavy, keď má právo na súdnu ochranu, porušuje čl. 6 ods. 1 dohovoru – keď má právo spravodlivé súdne konanie vedome a má verejné prerokovanie veci, odmieta dôkazy...“*.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol tak, že vysloví porušenie jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj jeho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 100/09 a jeho uznesením z 15. júna 2009, zruší toto uznesenie *„ako protizákonné, protiústavné a proti medzinárodnému dohovoru“* a tiež uloží okresnému súdu *„doplniť spis 13 C/100/2009 o dôkazy...“*. Sťažovateľ zároveň žiada, aby ústavný súd uložil okresnému súdu povinnosť zaplatiť mu *„satisfakciu vo výške 20.000 Eur“* a zákonnej sudkyňi povinnosť *„písomne, jasne a zrozumiteľne ospravedlniť za porušovanie zákona a šikanovanie“*.

Súčasťou sťažnosti je aj žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 100/2009 a jeho uznesením z 15. júna 2009.

Z čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri zakladaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc

všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Princíp subsidiarity právomoci ústavného súdu predstavuje ústavný príkaz pre každú osobu. Preto každý, kto namieta porušenie svojho základného práva, musí rešpektovať postupnosť tejto ochrany a predtým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04).

Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Proti namietanému postupu, ako aj namietanému uzneseniu okresného súdu bol sťažovateľ oprávnený podať odvolanie (zo sťažnosti vyplýva, že toto oprávnenie využil). O odvolaní sťažovateľa bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť Krajský súd v Bratislave. Právomoc krajského súdu v danom prípade vylučuje právomoc ústavného súdu rozhodovať o jeho sťažnosti smerujúcej proti postupu a uzneseniu okresného súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľa rozhodol o jej odmietnutí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku svojej právomoci.

Po odmietnutí sťažnosti bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa s ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. januára 2010